

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI EGYETEM

Az 1995-ben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
1995

BEVEZETŐ

Mindnyájan voltunk egyszer az Akadémián - énekelték elődeink és énekeljük mi is az ősi, selmeci diákéneket. Az Alma Materhez való vonzódás, az Alma Mater tisztelete nemzedékről nemzedékre száll át. Ez az érzelmi kapcsolat kétoldalú, mert nemcsak az Egyetem padjait elhagyó valétánsok tartják meg kedves, kitörölhetetlen emlékként az itt eltöltött, életük talán legkedvesebb éveit, de az Alma Mater sem feledkezik meg az itt felnőtt nemzedékről.

Ennek egyik hagyományos megnyilvánulása, hogy minden évben a tanévnyitó ünnepségen tiszteletdiplomát nyújt át az élet szakmai és társadalmi viharait átélte idős kollégáknak. Különösen vonatkozik ez az 1945-ben végzett erdőmérnökökre, akik friss oklevelükkel a háború okozta pusztítás újjáépítő munkáját, a társadalmi és gazdasági átalakulás feladatának megoldásával kezdték meg munkájukat.

A munkában megfáradt, de meg nem öregedett kedves erdőmérnök kollégák 50 év után arany-, 60 év után gyémánt- és 65 év után vasoklevél tiszteletdiplomában részesülnek.

Az 1995-96. évi tanévnyitó ünnepségen nagy örömünkre 2 vasoklevél, 6 gyémántoklevél és 5 aranyoklevél adományozására, illetve átadására kerülhet sor. Vannak, akik egészségi állapotuk, vagy a nagy távolság miatt, sajnálatunkra, személyesen nem vehetik át megérdemelt tiszteletdiplomájukat.

Az Alma Mater tisztelettel fejet hajt idős gyermekei előtt és ezen az úton is megköszöni életművüket. Munkájukat, életüket példaként a fiatal generációkkal meg kívánja ismertetni. Ennek jegyében adjuk közre kiadványunkat, szolgáljon mindenkinek támaszul, adjon erőt a mindennapi, ma sem problémamentes munkánkhoz.

Sopron, 1995. szeptember hó

Jó szerencsét!
Üdv az erdészeknek!

Dr. Varga Ferenc
tanszékvezető egyetemi tanár,
tudományos rektorhelyettes

Vasoklevél tiszteletdiplomában részesülnek

1. Dérföldi Antal /1906/ gyémántokleveles erdőmérnök
Címe: 1098, Budapest, Dési Huber u.17. 9/34.
Okl.száma: 151. Kelte: 1930.IV.29.

Erdészeti szolgálatát még szigorló erdőmérnök korában 1929-ben kezdte meg a Füzérradványi Hitbizományi Uradalomban.

1945-ig különböző beosztásban dolgozik itt, az utolsó 5 évben Kemencepatakon gondnok. Közel 100 km feltáróút, 10 km kőpályás út megépítése, különleges erdősítések, /kopárfásítás, létrás jellegű telepítések/ tanuskodnak itteni munkájáról. Az erdők államosítása után, 1953-ig - a gyakori átszervezések miatt - több munkahelyen, változó beosztásban dolgozik: fakitermelés irányítója, fahasználati csoportvezető, ig. helyettes, erdőtelepítő állomáson vezető főmérnök, végül az FM-ben műszaki előadó.

1954-ben az ERTI kötelékébe lép, ahol tud.kutató, majd 1956-tól osztályvezető. Elsődlegesen az erdőhasználat és a gépesítés területén dolgozik és ér el szép eredményeket. 1970-ben nyugállományba vonul. Még két évig téma-felelős, majd tudományos szaktanácsadó. 1980-ig végez aktív munkát.

Kutatási eredményeit 30 tanulmányban, 23 kutatási zárójelentésben, 1 OMFB-nek készített tanulmányban, 4 szakkönyvben társszerzőként adja közre. Egy szolgálati találmánya is van. Tanfolyamokon, tudományos ülészekokon igen sok előadást tartott.

Szakmai tevékenységének eredményességét 7 kitüntetés is igazolja. Ezek közül a legjelentősebbek a "Munka Érdemrend" ezüst fokozata /1970/, a "Magyar Munka Érdemérem" /1952/, a "Bedő Albert díj" /1964/, és kétszer az "Erdészet Kiváló Dolgozója" /1951, 1966/ és kétszer az "ERTI Emlékérem" /1972 és 1982/. A kemencepataki erdőben egy szép kőépítményes forrásfoglalás /1973/ állít maradandó emléket itteni működéséről "Dérföldi - forrás" néven.

1980-ban aranyoklevelet, 1990-ben gyémántoklevelet kapott.

2. Kossow József /1904/ gyémántokleveles erdőmérnök
Címe: 9400 Sopron, Hunyadi János u.31.
Okl.száma: 154. Kelte: 1930. VII.26.

Erdőmérnöki oklevelét 1930-ban szerezte meg. A Magyaróvári Főhercegi Hitbizománynál kezdi meg erdészi pályáját. Itt kezdetben gyakornok, majd erdőhivatal vezető. Erdőgazdasági tevékenysége mellett jelentős apróvadte-nyésztéssel is foglalkozik. 1937-1945-ig az Eszterházy Hercegi Hitbizománynál szolgált, Endrédmajorban erdőgondnok. Az erdők államosításakor helyén marad, de 1950-től az átszervezések miatt erdőgazdasági igazgató helyettes, majd a Tanulmányi Erdőgazdaságnál előbb igazgatóhelyettes, főmérnök, erdőművelési főmérnök, végül erdőfelügyelő. Nevéhez fűződik az Iván-Röjtök környéki cseri talajok beerdősítésének irányítása.

1967-ben nyugállományba vonul. Mint nyugdíjas dolgozik az ERTI-ben, a Tanulmányi Erdőgazdaságnál és hosszú ideig az EFE Vadgazdálkodástani Tanszékén. 18 évig városi tanácsstag. Huzamosabb ideig a Természetvédelmi Albizottság elnöke. Itt végzett munkája elismeréseként a "Tanácsi Emlékérem" arany fokozatát kapja meg.

Háromszor részesült az "Erdészeti Kiváló Dolgozója" kitüntetésben.

1980-ban aranyoklevelet, 1990-ben gyémántoklevelet kapott.

Gyémántoklevél tisztaletdiplomában részesülnek

1. + Balsay Miklós /1911/ aranyokleveles erdőmérnök
Címe: 8000 Székesfehérvár, Sallai u.20.
Okl.száma: 38. Kelte: 1935.február 4.

Erdőmérnöki oklevelét 1935-ben szerezte meg. Gyakorlati munkáját havibéres állástalan diplomásként Budapesten kezdte. 1936-ban alföldfásító Debrecenben.

1937-38-ban Budapesten közalapítványi erdőmérnök gyakornok, majd 1938-40 között segéderdőmérnök és 1940-42 között erdőmérnök. Itt új erdők telepítési előadójaként dolgozott. 1943-45 között erdőgondnok Sárszentágotán főmérnökként. 1940-50 között Somlóvásárhelyen főmérnök erdőgondnokként.

1950-54 között a Devecseri Állami Erdőgazdaságnál főmérnök.

1954-71 között Székesfehérváron az Erdőgazdaság termelési osztályvezetője, termelési felügyelője és erdőművelési osztályvezetője. 1972 januártól 1983 végéig szaktanácsadó a Mezőföldi EVAG-nál. 1984 januártól ugyanitt trófea bíráló.

Szakirodalmi munkássága során az "Erdőművelés I. 1972" kötet szerkesztő munkatársa és "Magyarország erdőgazdasági tájainak erdőfelújítási, erdőtelepítési irányelvei és eljárásai 1963" c. kötet szerkesztő főmunkatársa.

1933-34-ben a SMAFC elnöke volt.

Több kitüntetésben részesült: így 4 ízben a "Kiváló Dolgozó", egy-egy ízben a "Szakma Kiváló Műszaki Dolgozója" és az "Erdészeti Kiváló Dolgozója" kitüntetést kapta meg. A "Fásítási Emlékérem" tulajdonosa. Három ízben írásbeli miniszteri dicséretet kapott.

1985-ben aranyoklevelet kapott.

1995 augusztusában elhunyt.

2. Csörsz Emil /1911/ aranyokleveles erdőmérnök
Címe: 1029 Budapest, Gyulai Pál u.47.
Okl. száma: 49. Kelte: 1935. december 23.

Erdőmérnöki oklevelét 1935-ben szerezte meg. Gyakorlati munkáját a Veszprémi Püspökség Kisbárapáti erdőgondnokságán kezdte. Rövid idő után a gróf Károlyi István-féle uradalom Pálházi Ipartelepén erdőmérnök gyakornokként különféle műszaki munkákat irányított.

1937-43 között a Veszprémi Püspökség Farkasgyepüi Erdőgondnokságán erdőművelési és műszaki munkákat végzett, majd a Parádi Erdőgondnokság vezetője lett. 1943-45 között a Kalocsai Érsekségnél erdőrendező. 1946-50 között a Hajós-Szentgyörgypusztai Erdőhivatal, majd a Rémi és Gyulai Erdőgondnokságot vezeti.

1956-61 között a Mátészalkai, a Debrecen II. és a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság igazgatóhelyettese.

1961-68 között a Budapesti Erdőrendezőszégen üzemterv készítéssel foglalkozik.

1968-78 között - nyugdíjazásáig - erdőfelügyelő a Budapesti Erdőfelügyelőségen. Nyugdíjasként ugyanitt tovább dolgozik.

Jó munkájáért megkapta az "Erdészeti Kiváló Dolgozója" és a "Kiváló Dolgozó" kitüntetések. Kiemelkedő társadalmi munkáját a Hazafias Népfrent kitüntetésekkel is elismerték.

1985-ben aranyoklevelet kapott.

3. Galánthai Fekete Gyula /1911/ aranyokleveles erdőmérnök
Címe: 1026 Budapest, Ervin u.12.
Okl.sz.: 15. Kelte: 1935. június 24.

Erdőmérnöki oklevelét 1935-ben szerezte meg. Gyakorlati munkáját a Kecskeméti Erdőfelügyelőségen a Kaán Károly kezdeményezte Alföldfásítási Törvény végrehajtásával kapcsolatos teendők ellátásával kezdi.

1939-ben a Lévai Erdőfelügyelőségen, 1940-ben a Komáromi Erdőigazgatóságon erdészeti igazgatási feladatokat lát el és kinevezik segéderdőmérnökké.

1941-45 között a Földművelésügyi Minisztériumban erdőmérnöki beosztásban erdőingatlanforgalmi ügyekkel foglalkozik. 1945-ben a Kecskeméti Erdőfelügyelőségen felügyelő és az államosítással kapcsolatos feladatokat lát el.

1949-ben az Erdőközpont Erdőrendezési Főosztályán dolgozik, majd 1950-ben az FM Birtokpolitikai Főosztályán a mezőgazdasági nagyüzemek földrendezési és erdészeti szervezési feladatait látja el. Itt végzett munkája elismeréseként 1952-ben kinevezik az FM Fásítási Osztálya vezetőjének. Megszervezi az erdőtelepítő állomásokat, majd az erdőn kívüli fásításokat irányítja az OEF-en belül. Itt résztvesz az 1961. évi erdőtörvény kidolgozásában.

1961-ben az Erdészeti Igazgatási Osztály vezetőjévé nevezik ki. Itt az erdőbirtokossági társulások felszámolása és a termelőszövetkezeti erdő 350 ezer ha-ra való felfejlesztése volt munkája eredménye. Nevéhez fűződik a termelőszövetkezetekben az erdészeti szakmai irányítás megszervezése, amely egyben a nem államerdészeti területeken a fásítási munkák tervezését és helyenként a kivitelezését is magába foglalta.

1967-ben az Erdészeti Igazgatási Főosztály vezetőjének helyettesévé nevezik ki. Itt fásítási, erdőtelepítési és igazgatási munkákat szervez és irányít.

1971 végén nyugállományba vonul.

Kiemelkedő munkát végzett az Országos Erdészeti Egyesületben. 1954-63-ig főtitkárhelyettes, 1963-71-ig főtitkár, majd ismét főtitkárhelyettes volt. Aktív munkát folytat a Közjóléti Szakosztályban.

Szakirodalmi munkássága közül kiemelkedik a "Fásítások a termelőszövetkezetben" c. munkája. Az Erdőben is több publikációja jelent meg.

Számos kitüntetés tulajdonosa. Ezek a következők:
Szocialista Munkáért Érdemérem, Munkaéremrend ezüst fokozata (kétszer), Erdészet Kiváló Dolgozója (kétszer)
Faipar Kiváló Dolgozója, MTESZ díj, Bedő Albert emlékérem,
Vízgazdálkodás Kiváló Dolgozója, KISZ Aranykoszorús jelvény.

1985-ben aranyoklevelet kapott.

4. Karner Kálmán /1905/ aranyokleveles erdőmérnök
Címe: 1114 Budapest, Kemenes u.8.
Okl.sz.: 12. Kelte: 1935. július 24.

Erdőmérnöki oklevelét 1935-ben szerezte meg. Gyakorlati munkásságát az FM Tüzifa Szállítási kirendeltségén kezdte meg.

1936-39 között a Budapesti Erdőfelügyelőségénél szerződéses alkalmazott és alföldfásítási munkát végez.

1939-ben erdőmérnök gyakornok Miskolcon, majd röviddel ezután a Rahói Erdőigazgatóságnál az építésvezetőségen dolgozott. Itt erdei utakat, vasutakat, közúti hidakat tervezett és épített. Vízépítési munkát is végzett.

1943-ban az építésvezetőség vezető mérnöke lett, majd átkerült Máramarosszigetre.

1944-ben Sopronba került az Erdőfelügyelőséghez, majd Zalaegerszegi, később Szombathelyi Erdőigazgatóságon dolgozik.

1950 végéig Szombathelyen mint műszaki osztályvezető teljesített szolgálatot. Itt főleg magasépítési munkákkal foglalkozott.

1953-tól Budapesten dolgozott az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál fődiszpécserként. Ezután az OEF Faipari Főosztályán a Szombathelyi Forgácslapgyár beruházási és a Fűrészüzem rekonstrukciós munkálatait irányította. Ezek elkészülte után a Barcsi Fűrészüzem ujjáépítési munkáit vezette. Közben az ország különböző helyein erdei vasútak reambulálását végezte. A Barcsi Fűrészüzem munkálatainak sikeres befejezése után Szombathelyen a második Forgácslap Üzem nagyberuházását irányítja.

1967-ben nyugállományba vonult. Nyugdíjazása után Szombathelyen, majd Kaposváron fűrészüzemek beruházási, tervtanulmány készítési munkáját végzi. Ezen kívül további faipari üzemek tanulmányterveit, tervbirálatait készítette el. Német nyelvű szakirodalmi cikkek fordításával is foglalkozott 2 éven keresztül.

Többször részesült jutalmazásban, kétszer megkapta a "Faipar Kiváló Dolgozója" kitüntetést, egyszer a "Munka Érdemrend ezüst fokozat" kormánykitüntetést. Az OEE tagja.

1985-ben aranyoklevelet kapott.

5. Dr.Kollwentz Ödön /1912/ aranyokleveles erdőmérnök és jogász

Címe: 7633 Pécs, Építők útja 15/b I.6.

Okl.sz.: 21. Kelte: 1935. február 4.

Erdőmérnöki oklevelét 1935-ben szerezte meg. Gyakorlati munkáját erdőrendezőként kezdte a Főhercegi Uradalomban, majd Debrecenbe került az erdőigazgatóságához, ahol alföldfásítóként dolgozott 1939-ig. Ezután rövid ideig kataszteri térképezési munkát végzett, majd Bustyaházán a Magyar Királyi Erdőrendezősegen dolgozik 1940-42 között. 1942-ben csontos erdőgondnok. Itt nagyteljesítményű viziusztató berendezést épít. 1944-ben a Perecsényi Vasútüzemet vezeti.

1938-43 között jogi tanulmányokat folytat és államtudományi doktorátust szerzett.

1946 nyarán Pécsen az erdők államosítási munkáit végzi az erdőigazgatóságon, majd 1946 novemberétől a MÁLLERD Árpádtetői erdőgondnokságának vezetője. Itt kidolgozza a méretcsoportos iparifa becslés alapelveit, amely alapján később az ERTI a kutatómunkát végezte.

1949-től Esztergomban, Ásotthalmon és Debrecenben a szakiskola, illetve a technikum tanára, igazgatója.

1955-ben a Mecseki Állami Erdőgazdaság gépesítési előadója, majd termelési felügyelője.

1959-73 között az Erdőművelési Osztály vezetője. Ebben a minőségében igen sokrétű munkát végez a gépesítéstől az erdővédelemig.

1972-ben egyetemi műszaki doktori címet, majd 1982-ben kandidátusi fokozatot szerez.

1973-ban nyugállományba vonul. Ezután mint az ERTI munkatársa különféle kutatási munkákban dolgozik.

Kiterjedet szakirodalmi munkásságot folytat. Két könyvet ír; négynek társszerzője. 55 szakcikk szerzője. Gyakran tartott szakmai előadásokat.

Hosszú ideig tagja az MTA Pécsi Akadémiai Bizottságának, a MEM Erdőművelési Szakbizottságának és az MTESZ Szeniorok Tanácsának.

Eredményes munkáját a "Kiváló Dolgozó" és az "Erdészeti Kiváló Dolgozója", valamint miniszteri dicséret elismerések jelzik.

1985-ben aranyoklevelet kapott.

6. Kubicza László /1908/ aranyokleveles erdőmérnök
Címe: 94062 Nové-Zámky, Safariková ul. 22. Szlovákia
Okl.sz.: 34. Kelte: 1935. április 29.

Erdőmérnöki oklevelét 1935-ben szerezte meg. Gyakorlati munkáját napidíjas erdőmérnökként a Földművelésügyi Minisztériumban kezdte meg.

1936-45 között a Vallás és Közalapítványi uradalomnál erdőmérnök gyakornok, majd segéderdőmérnök.

1945-ben az államosításokkal kapcsolatosan a Pécsi Erdőigazgatósághoz nevezték ki, ahol földreformügyi előadóként dolgozott.

1947-ben áttelepült Magyarországról Csehszlovákiába. Itt kezdetben erdőrendezői munkát végzett. 1951-ben az üzemtervek statisztikai táblázatai elkészítésének lyukkártya rendszerrel való megoldását dolgozta ki. Munkájáért újító elismerő oklevelet kapott.

1955-72-ig az erdőrendezés erdei útépítési előtervezési osztályán dolgozott.

1972-ben nyugállományba vonult. Ezután még 1980-ig félállásos munkaviszonyban dolgozott az erdőrendezősen.

1985-ben aranyoklevelet kapott.

Aranyoklevél tiszteletdiplomában részesülnek

1. Brányi György /1923/ okl.erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Fő tér 4.

Oklsz.: 264 Kelte: 1945. szeptember 7.

Erdőmérnöki oklevelét 1935-ben szerezte meg. Gyakorlati szakmai munkásságát a Pécsi Erdőgazdaságnál kezdte meg, ahol birtokpolitikai ügyekkel foglalkozott, majd erdőrendező volt 1953-ig. Ezt követően mint kutató az Erdőmérnöki Főiskola botanikus kertjében dolgozott. Itteni szakterülete a pázsitfű-félék meghatározása és telepítése volt.

1955-től a Győri, majd a Veszprémi Erdőrendezőségen terepi erdőrendező munkát folytatott. 1961-től a Tanulmányi Erdőgazdaság erdőrendezési felügyelője. Itt statisztikai munkát végzett és a Sopronkörnyéki Erdészeti üzemtervét is összeállította. Német szakkönyv fordításával is foglalkozott. A továbbiak során üzemterveket készített.

Családi és egészségügyi problémái miatt 1980-ban nyugállományba vonult.

Munkáját több ízben pénzjutalommal ismerték el.

2. Élő Ferenc /1922/ okl.erdőmérnök

Címe: 2890 Tata, Zsigmond út 2/a

Oklsz.: 267. Kelte: 1945. december 11.

Erdőmérnöki oklevelét 1945-ben szerezte meg. Gyakorlati munkáját a Győri Állami Erdőgazdaságnál kezdte meg, ahol a Mosonmagyaróvári majd az Ásványrárói Erdőgondnokságnál beosztott mérnökként dolgozott.

1947-48-ban a Győri Erdőigazgatósági Központban fatermelési-értékesítési előadó. 1949-ben a munkahelye területén szervezett erdei szakmunkásképző tanfolyam vezetője és egyik szakoktatója volt Zircen. 1949 végétől a Kisbéri Erdőgondnokság vezetője, majd átszervezés után ugyanitt erdőgazdasági igazgatóhelyettes szakvezető.

1952 őszén politikai okból börtönbüntetésre ítélik, ahonnan 1956 augusztusában szabadult. Itt építésvezető helyettes, majd bányamunkás és bányamérő volt.

1956 szeptemberétől a Vértesi Állami Erdőgazdaság erdőművelési előadója. 1957-ben politikai okból elbocsátották. Az utóbbi években politikai rehabilitációja és kárpótlása is megtörtént. Ezt követően a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Intézetnél dolgozott, ahol községek térképészeti felújításán, majd földrendezési műszaki brigádvezetőként tevékenykedett.

1961-től a Győri Vízügyi Igazgatóságon helyezkedett el, a Komáromban létrejött vízgazdálkodási társulatnál mélyépítési-vízügyi tervezési csoportvezető. 1965-ben a dunai árvízzel kapcsolatos munkájáért emléklapot és kitüntetést kapott.

1966-tól több MgTSz beruházója és építésvezetője volt. Együttal TSz erdők kezelését is irányította. Itt talajjavítási-meliorációs munkákat is végzett, majd az országfásítás keretében major- és községfásításokat folytatott. Ezt követően mezőgazdasági termelősövetkezethél helyezkedett el, ahol istállóépítésekkel és erdőkezeléssel, telepítéssel, valamint fásítási munkák végzésével foglalkozott. Ezután még vízépítési és egyéb magasépítési munkákat is folytatott.

1983 elején nyugállományba vonult, de ezt követően 1989-ig tovább dolgozott, üzemtervezési munkát végzett.

Szakirodalmi munkássága keretében az 50-es években néhány szakcikket jelentetett meg. Nyugállományba vonulásakor megkapta a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetést.

3. Hábel György /1922/ okl. erdőmérnök, okl. közlekedési mérnök

Címe: 1122 Budapest, Városmajor út 82.

Okl.sz.: 261. Kelte: 1945. február 24.

Erdőmérnöki oklevelét 1945-ben szerezte meg. Később, 1972-ben okleveles közlekedési mérnök diplomát is szerzett. Katonai szolgálat követő hadifogságból hazatérve 1946-tól a MÁLLERD Debreceni Erdőigazgatóságánál kezdte meg gyakorlati munkáját. Itt műszaki ügyintéző, majd Tiszadobon erdőgondnokság vezető volt. 1949-től a Debreceni MÁV Igazgatóságnál pályaeépítő tervező mérnök, majd három évig főépítésvezető. Innen a MÁV Miskolci Igazgatóságához került, ahol 6 évig építési főmérnök, 4 évig építési osztályvezető helyettes, 4 évig beruházási osztályvezető volt.

1969-ben Budapestre a MÁV Tervező Intézetbe került, ahol 16 évet dolgozott műszaki-gazdasági tanácsadó munkakörben. Itt közgazdasági és műszaki fejlesztési kérdésekkel foglalkozott, ilyen véleményezést és elemzést készített a vezérigazgatóság és a minisztérium számára.

1985-ben nyugállományba vonult.

Szakirodalmi tevékenysége az 1947 évi Földrajzi Zsebkönyv a magyar erdőkről szóló fejezetének megírásával kezdődött. Ezt követően új munkaköréhez kapcsolódóan vasútfejlesztési, városrendezési és reigonális tervezési témákról publikált. Napilapokban, folyóiratokban gyakran írt a Bős-Nagymarosi vízlépcsőrendszer ellen. Összes publikációja mintegy 200-ra tehető.

Már hallgató korában aktív társadalmi tevékenységet kezdett. Így a Bástáyánk c. lap szerkesztésében és kiadásában vett részt. Ellentüntetést szervezett az 1942-es Széchenyi téri eseményekben. Az OEE, majd a Közlekedéstudományi Egyesület aktív tagjaként is tevékenykedett. 1960-69 között a MTESZ Borsod megyei elnökségének volt tagja. Jóllehet munkája a vasúthoz kapcsolódott, de szakmánktól sohasem szakadt el. Aktív harcosa volt a Nagymarosi Vízlépcső rendszer elleni mozgalomnak.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el. Az 1956 évi dunai árvíz elleni védekezésben végzett munkája nyomán megkapta a Munka Érdemérmét. Később a Jáky-díjat, többször Kiváló Dolgozó, Kiváló Vautas kitüntetést is kapott.

4. Hopp József /1923/ okl. erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Erdész utca 14.

Okl.száma: 265. Kelte: 1945. szeptember 7.

Erdőmérnöki oklevelet 1945-ben szerezte meg. Gyakorlati munkásságát a Zalai Erdőgazdaságnál kezdte meg 1946-ban. Itt 1952-ig teljesített szolgálatot. Innen Somogyba került, ahol mint üzemegység vezető 1959-ig dolgozott. Ezt követően Nagykanizsára az erdőgazdaság központjába került. 1961-1971-ig Szentpéterföldén erdészvezető.

1972-1983-ig vadászati felügyelő a Zalai Erdőgazdaságnál.

1983-ban nyugállományba vonult. Nyugdíjasként tovább dolgozva vadászatszervezéssel foglalkozik.

5. Schultz Tihamér /1920 / okl. erdőmérnök

Címe: 1035 Budapest, Vörösvári út 1.IX/54.

Okl.sz.: 270 Kelte: 1945. december 11.

Erdőmérnöki oklevelét 1945-ben szerezte meg. 1946-tól a Váci Erdőgazdaság mellett működő erdőrendezősegen dolgozott, mint erdőrendező mérnök. Itt erdőfelméréssel, térképezéssel és üzemterv készítéssel foglalkozott.

1963-82 között a váci erdőfelügyelőségi kirendeltségen dolgozott, ahol az erdőgazdálkodók üzemterv szerinti gazdálkodását ellenőrizte.

37 évi állami szolgálat után 1982-ben nyugállományba vonult. Nyugdíjasként tovább dolgozott mint erdészeti szaktanácsadó a Nagymarosi és Kismarosi Erdőgazdálkodó Szakcsoportoknál. 1990-től erdőművelői és termőhelyfeltárói munkát végez mint kijelölt szakértő.

Nyugdíjba vonulása óta autódidakta módon sugárzás-mérésekkel és rákkutatással is foglalkozik. A témából országszerte előadásokat tart. Összegyűjtött adatait könyv formájában tervezi megjelentetni. Ebben erdőmérnöki ismeretei és gyakorlati megfigyelései alapján a sugárzásokkal kapcsolatos ismeretanyagát kívánja közreadni.